

Братче и сестриче

Нѣкога на свѣта живѣеше единъ дърварь. Той сѣчеше цѣлъ день дърва въ гората, продаваше ги и съ паритѣ прехранваше жена си и дветѣ си деца — момченце и момиченце. Башата и майката обичаха отъ все сърдце децата си. Майката се грижеше за тѣхъ, милваше ги, готвѣше имъ вкусни гостби. А и дечицата бѣха толкова добри и прекрасни, че сѣседитѣ често се спираха предъ портата имъ, гледаха ги и казваха:

— Вижте Елка и Борча — така се наричаха децата — погледнете ги какви сж добрички и хубави! Блазе на този баща и тази майка, че ги е дарувалъ Господь съ таква свидни рожби!

Но сполетѣ беда дома имъ. Разболѣ се майката. Боледува дълго и не стана вече. Когато я погреб-

ваха, дветѣ деца толкова много плакаха, че хората си казваха, че ще се побоятъ и тѣ.

Оттогава цѣлата кжсна работа легна на Елчинитѣ ржце. Мънинка бѣше Елка, но цѣлъ день се трудѣше да нареди кжщата и да приготви храна за баща си и братчето си. Борко пѣкъ се грижеше за двора. Башата виждаше, че много се измжчватъ дветѣ деца; жалѣше ги. Затова като изтече година отъ смъртъта на стопанката му, той преклони глава и се ожени повторно, за друга жена, вдовица. Доведе въ кжщи машеха на дветѣ деца.

Но машехата излѣзе много проклета. Тя намрази още отъ първия день дветѣ добри деца. Не искаше да ги види, не искаше добра дума да чуе за тѣхъ. Когато нѣкоя съ-